

Izhaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Lehan na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Veturini b. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računijo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Tatove izpušča, tatiče obeša.

Ko je „Edinost“ najbolj otročje akusila stvarno dokazati „malovrednost“ naše vol. reforme s pogrevanjem znane anekdote o striženju trave, je ob sklepu mogočno — kot se ona zna — postavila: Punctum. To je imelo veljati „Gorici“, češ: Nehaj, jaz ti ne bom več odgovarjala! Mi pa, ki poznamo tržaški dnevnik do obisti, smo vedeli, da le prvo želi, drugemu se pa izneveri, če se mu le šibka bilka ponudi za oprijemljanje. In vedeli smo prav. V našem članku velikosobotnem „Čeno bahaštvo“ je iztaknila naša tržaška prijateljica par takih šibkih bil in na sv. Jurija dan je skrpučala kar cel članek, v katerem se v najbujnejših hiperbolah zgraža ravno nad tem, kar spada med naše najrahljše, najnedolžnejše očitke, zapisane na njen naslov. Same lapalije nasproti našim glavnim, tehtnim in težkim argumentom; proti katerim se izgublajo te malenkosti v prepornem vprašanju kar iz vida, kot zvezde pred vsitlim vzhajajočim solncem. To nevidnost, to neznanost jim skuša „Edinost“ nadomestiti z umetno navideznostjo; v ta namen se zateka kot navadno k neusahljivemu viru svoje neizčrpane sofistikerije. In ta sofistikerija ji kot vedno pomore, da iz ničeve mušice eskamotira pred očmi svojih čitalcev kar celega slona. Nerazsodnemu čitalcu jemlje kar vid in sapo nebrojna množica in gostobesednost najbujnejših cvetk v vrta nje sofisticirane frazeologije; n. pr. evidentne laži, brezvestno, prav nekrščansko falzificiranje, patološko stanje, neverjetna pervoznost, nespoštovanje pred resnico, nezasišana ignoranca, najodurneje hinavstvo, direktna pozitivna laž, totalna nesposobnost, idijotstvo, grozeča nevarnost, nehonetna sredstva, itd. In kaj tiči za vso to šumo sočnatih invektiv „Edinostnih“? Nič drugega nego namen, omamiti čitalca in mu sugerirati uverjenje, da smo mi Bog ve kak zločin zagrešili, ker smo ji rekli: 1. da še le zdaj priznava veliko moč naše slov. delegacije, vsled katere napravi ta lahko vsak hip naš dež. zbor nesklepčen; 2. da je to mogoče le, če je naša delegacija jedina; 3. da če bi bila istrska vol. reforma res tak fenomen na slovanskem obzorju, je to v prvi vrsti zasluga — vlade.

To je vse, zoper kar se „Edinost“ zaletuje s toliko vehemenco! Kdor ve, da se mi bojujemo z „Edinostjo“, ker ji ne smemo dovoliti, da bi nam ljudstvo razburkala in hujskala z evidentnimi lažmi o naši vol. reformi; kdor ve, da nje zlobno in krivično namero najbolje dokazujemo, da jo postavljamo pred mnogo slabšo vol. reformo istrsko, kdor to ve, ta se mora začuditi in nehote vprašati: ali so očitki v gorenjih treh točkah res tako pomembni, imenitni in odločilni za rešitev prepornega vprašanja, da je šla „Edinost“ nad nje s svojimi topovi največjega kalibra? ali je z morebitnim dokazom neresničnosti onih očitkov dokazano, da ste vol. reformi taki, kakor ju hoče „Edinost“ imeti? — Še bolj se mora začuditi, kdor ve, da smo mi že vse drugačne očitke zabrusili „Edinosti“ v obraz, da smo jo ponovno in ponovno pozivali, naj dokaže: 1. da je bil kak narodno-politični poboljšek v naši dež. upravi mo-

žen potom vol. reforme brez slov. večine; 2. da bi bila naša delegacija pri vol. reformi lahko izvojevala zbornično večino in kako; 3. da ni res, da sta slov. liberalna poslanca pri drugem, najvažnejšem citanju zakonskega načrta naše vol. reforme glasovala z našimi poslanci za vse paragrafe in za vsak paragraf posebej; 4. da ni res, da nam za zdaj in še mnogo časa ne more dati zbornične večine nobena vol. reforma, pač pa zmaga pri volitvi, a ne v mestu Gorici, ampak v trg. in obrt. zbornici.

In na te glavne očitke „Edinost“ že eno leto molči, če tudi bi nas dokaz samo prve in druge točke prisilil, dapoložimo pred njo orožje. Za to — pravi — da nima „ne časa, ne prostora“, a za višje gori imenovane malenkostne očitke pa ji ni manjkalo „ne časa, ne prostora“; kajti žrtvovala jim je kar dve celi koloni. Kaj je to drugega nego izpuščati tatove in obešati tatiče! Kdor tako ravna, ta se izogiblje ravni poti, poti pravice, poti poštenosti, ta indirektno sam priznava, da se stvar, za katero se bojuje, ne da doseči brez zvižaje in sleparstva.

To bodi splošen odgovor na „Edinostin“ najnovejši odziv! Preidimo torej še k podrobnostim!

„Evidentna laž“, „brezvestno, prav nekrščansko falzificiranje dejstva“ ji je naše konstatiranje, da je vendar enkrat prišla do priznanja, da more naša delegacija preprečiti sklepčnost zbornice. — Ona je menda pozabila, kako smo mi že lani označili stališče naše delegacije nasproti novemu vol. redu. Naši poslanci niso nikdar prikrivali svojega mnenja o pomanjkljivosti, ali recimo: krivičnosti nasproti slovenski večini v deželi starega in novega vol. reda, ali razvideli so tudi, da osebuje novi vol. red nekaj zboljškov v modernem, socialnem zmislu nasproti prejšnjema vol. redu, in spoznali za svojo dolžnost, da ne smejo kratiti celokupnemu ljudstvu vsaj teh pridobitev. V tem trdnem prepričanju naravno niso mogli vzprejeti nase velike odgovornosti, da bi bili ravno oni prepredili novi vsaj nekoliko boljši vol. red. In storili bi bili prav lahko to, ako bi bili hoteli. Za to jim pa niti ni bilo treba glasovati zoper kak načrt, ampak zadostoval bi bil za časa predložen protest, da jim ni pravočasno došel v roke načrt preosnove vol. reda, ali pa tudi pravočasen predlog, naj se načrt odstopi pravnemu odseku, kar bi ga bilo pokopalo v oči gledajočemu koncu zasedanja. To orožje je bilo na razpolago pa tudi liberalnima poslancema; zakaj ga nista uporabila? In „Edinost“ ne najde za njiju niti besedice graje! — Nesklepčnost kot sredstvo za preprečenje vol. reforme, torej za ta poseben slučaj, ne prihaja v naših člankih v poštev, pač pa nesklepčnost v splošnem zmislu, to je ono za našo delegacijo kot manjšino neprecenljivo orožje, s katerim se more vsak hip zavarovati proti vsakemu iznenadenju od strani laške večine. To je najvišja moč, katero more manjšina kot taka uživati. Naša delegacija je dospela torej že no starem

vol. redu kot manjšina do vrhunca svoje moči. Bilo je torej absolutno nemogoče, da bila po novem vol. redu naša delegacija kot manjšina namoči kaj pridobila. Da se upa vzlic temu „Edinost“ zopet in zopet vzklikati: „Koliko so goriški Slovenci na boljsem po Gregorčičevi reformi!“... kaže, da je „Edinost“ čisto navadna politična sleparka. — Pa pojdemo dalje! Če primerjamo to moč naše delegacije z „garancijami“ istr. reforme — in naj se tudi take, kakor jih „Edinost“ „farba“ — vidimo prav izlahka, da ima naša delegacija celoto v roki, istrska delegacija pa še le odlomke te celote. In za problematično pridobitev bornih par odlomkov koliko kričanja in vriskanja v „Edinosti“!

Jasno je torej, da si stojite naše in „Edinostino“ stališče napram oblasti naše delegacije docela narazen. Naše je stališče splošnosti, njeno posebnega slučaja. To in izključno to je naglašala doslej konsekventno. V zadnjem času pa se nam je videlo, da se je začela nekoliko nagibati k našemu stališču. Z veseljem smo to konstatirali. Da bi ne bili nikoli! S cepci in koli je planila zaradi tega na nas prav po vzgledu časnikarskih barab. Mi ji na to polje ne bomo sledili. Konstatujemo le, da smo z ozivom na pojasnilo različnih stališč pisali golo resnico in da je „Edinost“ mogla to resnico predstaviti kot laž le z zamenjevanjem našega in svojega stališča.

Katoliška cerkev v Rusiji.

Po zadnjem ljudskem štetju, ki se je vršilo leta 1897, je v Rusiji 11,420.927 katoličanov. Ker je že samo vsled proklamacije takozvanega tolerančnega edikta v Veliki noči leta 1905 prestopilo h katoliški cerkvi 50.000 oseb, znaša zdaj število katoličanov najmanj 12 in pol milijonov.

V cerkvenem oziru so katoličani v Rusiji razdeljeni v dvanajst škofij: 1 nadškofijo in 6 škofij na Poljskem, mohilevska nadškofija s sedežem v Peterburgu, potem škofija samogitska (Kovno), žitomirska (Žitomir), vilnska in sarskova. Škofiji v Minsku in Kamencu je vlada svojevoljno odpravila. Na vsako škofijo pride povprečno 1 milijon katoličanov.

Prostranost škofij je naravnost velikanska. Mohilevska nadškofija sega ob Baltskega morja do Tihega oceana! Škofom je popolnoma nemogoče izvršiti kantonirno vizitacijo vseh cerkva. Dozdaj še noben škof ni prišel dalj do vzhoda kot do Tvera. Bil je to rajni mohilevski nadškof Klopotski, ki je leta 1902 prepotoval svojo dijecezo do Tvera. Hotel je prepotovati vso Sibirijo in celo Sahalin, pa ga je smrt prehitela. Zdaj se sveta stolica resno bavi z osnovo posebne škofije za Sibirijo.

Cerkvene razmere v Sibiriji so slabe. Do leta 1870 so katoličani v Sibiriji imeli le pet cerkva, v Tomsku, Tobolsku, Irkutsku, Krasnojarsku in Nerčinsku. Duhovnikov je silno malo. Sicer niso ravno slabo plačani, pa imajo toliko dela, da ga ne zmagajo. Vlada jim da 600 rubljev na leto in 50 desetatin zemlje. Zdaj se je ustanovila katoliška fara v Čeljabinsku, ravnotako v Tjumentu in Kurganu na sibirski železnici, kjer je središče fabrikacije masla in kjer je naseljenih mnogo Dancev. Potrebna je tudi

fara v Semipalatinsku, kjer je nad 5000 nemških kolonistov. Dozdaj je še niso mogli ustanoviti, ker mohilevski nadškof nima na razpolago nemških duhovnikov. Rabil bi osem do deset duhovnikov Nemcev, oziroma nemščine dobro zmožnih, kateri takoj dobijo službo. Zadnji čas so se zgradile katoliške cerkve v Vladivostoku, Harbinu, Blagoveščensku in na Sahalinu. Mnogo fara bo v kratkem nastalo okoli Tomska (12.000 katoličanov), Krasnojarska (13.692 katoličanov), in Irkutska.

Vse te cerkve in kapelice imajo na razpolago samo 25 katoliških duhovnikov! Ljudstvo je pobožno, po daljnih stepih roma v mesto k sveti maši in zakramentom. Ko se ustanovi škofija, bo mogoča rednejša uprava.

Račun „Slovenskega sirofišča“ za l. 1907.

1. Preostanek iz leta 1906	K 12016.11
2. Doneski v l. 1908	1593.01
3. Obresti glavnice naložene v „Cent. pos.“ št. 933 za l. 1907	291.64
Obresti glavnice naložene v „Cetr. pos.“ št. 1147 za l. 1907	70.24
5. Obresti glavnice v „Hranilnici“ št. 38903 za l. 1907	74.55
6. Obresti glavnice naložene v poštini hranilnici za l. 1907 po odbitih pristojbinah	2.06
Skupaj	K 14047.61

Stroški v l. 1907 2.—
Ostaja premoženja koncem l. 1907 K 14045.61

Ta svota se nahaja:

1. V obližnjacijah	K 2200.—
2. V „Central. pos.“ št. 933 in 1147	8761.91
3. V „Hranilnici“ št. 38904	1916.56
4. V poštini hranilnici	105.—
5. V „Krojaški zadruzi“	40.—
6. Pri zasebnikih	700.—
7. V blagajnici dne 31. decembra 1907	322.14
Skupaj	K 14045.61

Dr. Josip Gabrijevčič, predsednik.

Dr. Andrej Pavlica, blagajnik.

Dopisi.

Iz Št. Frjana. — „Soča“ je priobčila dopis iz Gor. Cerovega(?), v katerem se med drugim trdi, da sem zaradi volitev opustil pouk dva dopoldnevs, ter da sem po občini agitiral. Obe trditvi zavračam kakor zlobno laž in obrekovanje, ker dan volitev sem kakor navadno poučeval in v agitacijsko svrhu nisem niti koraka storil. Vsled tega pozivljem dotičnega dopisnika, da popravi storjeno mi krivico, oziroma da stopi na dan s svojim imenom, da mu podam priliko, da pred sodnikom dokaže resničnost svojih trditvev. Ako tega ne stori, ve, kako ime mu pritiče.

Kar se pa tiče nadzorovanja otrok v cerkvi ob nedeljah in praznikih, mu moram povedati, da učitelji ne odpravljamo poslov obč. redarjev. Ako gremo v cerkev, gremo zato, da zadoščamo svojim krščanskim dolžnostim. To pa jaz lahko ravno tako odpravim v Gorici, kakor v Št. Frjanu. Sicer pa čemu se vtika cerovski? dopisnik v šiferjanske razmere?

Samo da ni ta cerovski? dopisnik kak št. Frjanec? Ptiče spoznavamo po perju, dopisnike pa po njihovih dopisih. D.C.

Politični pregled.

Razkol v Starčevićevi stranki.

Saborski klub Starčevićeve hrvaške stranke prava je imel v četrtak konferenco, ki je trajala skupaj devet ur. O tej konferenci priobčuje dr. Ante Pavelić. Ivan Peršič, dr. Mile Starčević in dr. David Starčević izjavo, iz katere izhaja, da so somišljeniki dr. Josipa Franka, bivšega predsednika stranke, delali zapreke novemu predsedništvu, valed česar je bil sklican saborski klub, da odloči o bodočem delovanju stranke. Somišljeniki dr. Franka so branili svoje stališče ter po dr. Horvatu predložili resolucijo, ki obsoja postopanje sedanjega predsedništva. Ivan Peršič je predložil resolucijo ki odobrava delovanje predsedništva ter se izreka za najodločnejši boj proti Rauchu in Weckerlu; v naglašanju velesrbske propagande vidi ta resolucija le manever. Dr. Rittig je v imenu zunanjih članov odobral delo predsedništva ter priporočal zblizanje hrvatskih strank. Predlog dr. Horvata je dobil večino. Glasovanju so se odtegnili dr. Rittig, dr. Kiš, Jemeršič in Novak, ki so pa načeloma soglašali s Peršičevim predlogom. Po glasovanju je odložil Luka Starčević predsedništvo ter izjavil, da izstopa iz kluba, ker vidi, da je skupno delovanje nemogoče. Z njim so izstopili dr. David in Mile Starčević, dr. Ante Pavelić in Ivan Peršič. Poslanci dr. Rittig, dr. Kiš, Kufcin, Jemeršič in Novak so izjavili, da obžalujejo razdor v stranki, da ostanejo trdno pri programu, temeljem katerega so izvoljeni in da se ne pridružijo nobenemu klubu. Končno pravi izjava, da si dr. Ante Pavelić in drugi ustanove svoje glasilo.

Na Daljnem Vzhodu.

Japonska industrijno tako izrablja Kitajsko, da se pripravlja proti Japonski resen protiodpor. Kitajci japonsko blago bojkotirajo. Združene države povsod podpirajo Kitajce proti Japoncem, zdaj pa se celo krha angleško-japonska zveza, ker Angleži, stannjoči na Vzhodu, pritiskajo na svojo vlado, da se postavi japonski osvajalni politiki po robu. Etako razpoloženje vlada v angleških mornariških in armadnih krogih.

Ruski listi in pariška izdaja „New-York Herald“ potrjajo, da se v Koreji razširja protijaponsko gibanje. Čeprav Japonci krnto zatro vsako vstajo, se punta cela dežela. V japonskih rokah je le glavno mesto Seoul in bližnje obrežje. Vsak teden se vrše med domačim prebivalstvom in posameznimi oddelki japonske garnizije krvavi poboji, v katerih pade mnogo Korejancev, ki so slabo oboroženi. Koncem preteklega tedna je v bližini Munčenga padlo 103 Korejcev, 200 jih je bilo težko ranjenih. Japonci konfiscirajo vse vesti o uporu.

Tajna rusinska organizacija na dela.

V Koscielcih pri Hanovu se je izvršil bombni napad. V hiši pooblaščenca gosposkozborničnega člana grofa Wodzickega, Nowakowskega, je eksplodirala dne 22. t. m. dinamična bomba s tako silo, da se je porušilo nekoliko zidu in da so bila iztrgana okna in vrata. Sreča v nesreči je, ker bomba ni porušila onega dela poslopja, ki bi ga bil rad napadalec porušil, zato ni bil vsled eksplozije nihče ranjen ali ubit. Napad je bil namenjen grofa Wodzickemu, ki je dobival nekaj tednov sem mnogo grozilnih pisem s smrtnimi obsodbami.

Oblasti so dognale, da nameravajo Rusini ustanoviti po celi Galiciji tajno zvezo, proti kateri nameravajo nastopiti z vso strogostjo.

Z ozirom na odkriti poizkus, da oprostje Szičyanskega in njegovo mater iz zapora, so odredile obširne varnostne naprave. Pomnožili so stražo pred Szičyanskijskim zaporom, kadar peljejo morilca

k zaslišanju, ga straži več vojakov z nasajenimi bajoneti. Nadalje je ukazano, da morajo biti zaprta vsa vrata sodnega poslopja. Preiskava proti morilcu bo čez nekaj dni zaključena, če ne pošlje policija novega obtežilnega materiala. Na zahtevo Szičyanskijske rodbine zgovarja Szičyanskijski dunajski odvetnik Pressburger, ki pa prevzame zagovornišvo le če se določi za razpravo kako nemško porotno sodišče, ker ne zna poljsko. Szičyanskega pa dva lvovska odvetnika. Pressburger je že zdaj v zvezi z rodbino Szičyanskijski. Morilčeva mati je prenehala stradalno stavko. Sodijo, da jo izpusté čez nekaj dni iz preiskovalnega zapora, ker ji ne morejo ničesar dokazati.

Ob rusko-perzijski in turški meji.

Poročila o razmerah ob rusko-perzijski meji so zelo vznemirljiva. Zbranih je do 3500 perzijskih roparjev. Položaj ruskih čet, ki so jih poslali na roparje, ni ugoden in potrebujejo Rasi nujno novih vojakov.

„New Yorker Herald“ poroča, da je odpotoval z ozirom na dogodke ob perzijski in turški meji na Kavkazu v Tiflis veliki knez Nikolaj na carjevo povelje.

V Balachanyju je bil napaden 23. t. mes. blagajnik „Kaspi družbe“. Ubita sta blagajnik in dva njegova spremljevalca, ostala dva in več delavcev je nevarno ranjenih. Napadalcii so oropali 24.000 rubljev.

Jezikovno vprašanje.

Okrožno sodišče v Hebu je neki češki priziv rešilo nemški. Češka stranka se je proti temu pritožila na najviše sodišče. To je sedaj razsodilo, da mora okrožno sodišče češki priziv rešiti v češkem jeziku.

Ameriško-kitajska zveza.

Med severoameriškiimi Združenimi državami in Kitajsko se je s časom napravilo prijateljsko razmerje, ki čimdalje bolj zadobiva značaj prave zveze. Amerika rabi Kitajce proti Japoncem in Rusiji. Združene države zadnji čas delajo posebno na to, da ostane Mandžurija v resnici kitajska. Ameriški listi silno napadajo Rusijo in Japonsko, češ, da med tema dvema državama obstoja tajna pogodba, glasom katere pripada severna Mandžurija Rusom, južna pa Japoncem. Zdaj je izbruhnil pravi konflikt med Združenimi državami in Rusijo, in sicer zaradi Harbina, kjer so Rasi uvedli nekako „avtonamijo“ na lastno roko, ne da bi vprašali Kitajcev. Slednji so protestirali, ameriški konzul pa jih podpira na vso moč. Značilno je tudi, da je Amerika Kitajski odpustila ostanek vojne dolga iz leta 1900., ki znaša 13 milijonov dolarjev.

Somišljeniki! Somišljenice! — Zahtevajte v vseh prodajalnicah in tobakarnah vžigalice „Slovenske krščanske socialne zveze“: „V korist obmejnim Slovincem!“ Kupujte tenaše vžigalice!

Novice.

Sadovi istrske vol. reforme, ka-li? Za prireditve prve istr. deželne razstave se je sestavil odbor dvajsetih članov. Med temi pa ni niti enega Slovenca ali Hrvat. V slavospelih, katere je napela „Edinost“ istrski vol. reformi, sem čital med drugim tudi to-le: „Največa pridobitev je ravno ta, da izmučeni narod dobi oddihljaja in svobode za gospodarski in kulturni razvoj!“ — Pozivljam „Edinost“, naj pove, ali se je izmučeni slovanski narod pri sestavi gori imenovanega razstavnega odbora s preziranjem toli na miru pustil, „da dobi oddihljaja in svobode za gospodarski in kulturni razvoj“? Ali je tudi to toli opevani „velikanski korak naprej“? Kdaj „Edinost“ ta srečni pričetek nove

istr. dobe svojim čitalcem naznani, je zelo radoveden

narodni radovednež.

Tolminska „Kmečka zveza“ je imela 26. aprila mnogoštevilno obiskano shod pri Sv. Luciji. Govoril je dr. Dermastia in dr. A. Pavlica, ki je predaval o združništvu in posojilništvu.

Posojilnica pri Sv. Luciji ob Soči. V kratkem času začne poslovati novoustanovljena „kmečka hranilnica in posojilnica“, registrovana zadruga z nemejeno zavezo pri Sv. Luciji. Kot načelnik je bil 26. aprila izvoljen p. n. Andrej Manfreda (Kozmerice 26), kot odborniki pa: P. n. Josip Fabjan, župnik kot blagajnik, Valentin Štrukelj (Modrejce 28), Gašper Rusič (Sv. Lucija 41), Valentin Kovačič (Bača 24) in Anton Kenda (Sv. Lucija 31). V nadzorstvo so bili izvoljeni: P. n. Franc Kenda (Kozmerice 29), Ivan Krivec (Modrejce 3), Jožef Breščak (Modrej 18) in Jožef Kovačič (Sv. Lucija 36).

Nova posojilnica v zapadnih Brdih. V Mirniku, tej skrajni točki naše narodne in državne meje, se je ustanovila v nedeljo dne 26. aprila t. l. nova kmečka posojilnica po rajfajznomem sestavu. V načelstvu so: P. n. Franc Kaučič, veleposestnik, Golobrdó štev. 9 njegov namestnik Lenart Demartin, posestnik, Mirnik 13, blagajnik Alfonz Blažko, kurat v Mirniku, odborniki Ant. Venika, kmet, Mirnik 8, Jožef Savrin iz Raztočnega, Franc Skubin iz Brega 30 in Miha Skubin iz Skrljevega 18. V nadzorstvu pa so: p. n. Anton Skubin iz Mirnika 27 kot načelnik, Janez Skubin iz Brega 31, Janez Lusiš iz Mirnika 24, Anton Petruša iz Golegabrda 11 in Anton Skubin iz Brega 31 pa kot člani nadzorstva. Novi posojilnici, narodni in gospodarski trdnjavi na naši skrajni meji, nas najpristrčnejši pozdrav. Pri ustanovitvi je zbranim gospodarjem kmetovalcem pojasnil pomen in namen kmečke posojilnice, S. Premrou, vodje „Goriške zveze“ v Gorici.

Nova pravila „Slovenske krščanske-socialne zveze“ v Ljubljani so potrjena. Nova pravila imajo obširnejša določila o telovadnih odsekih in dajo „Slovenski kršč. soc. zvezi“ pravico, da prodaja razno blago na korist obmejnim Slovincem.

Tajnost iz uredništva „Soče“. — Tožba, ki jo je naperil č. g. dr. Pavlica proti „Soči“, se je vlekla eno leto. Pri prihodnjem porotnem zasedanju v majniku bi se bila stvar končala. „Soča“ pa se je z bala porotnikov, je preklicala in obžalovala vse žalitve kot nevtemeljene ter se ne samo zavezala poravnati vse v pravdi narastle stroške, ampak jih tudi v resnici plačala. Tako je prav! V to pravdo pa je bil zamotan tudi bratranec č. g. dr. Pavlice državni in deželni poslanec Štrekelj, ki je „Sočo“ „informiral“. Pošteno bi bilo, ko bi tudi ta gospod preklical „informacije“, ki jih „Soča“ sedaj imenuje krive. „Soča“ sicer pravi, da ni Štrekelj nič „informiral“ in da mi le lažemo. Molk g. poslanca Štreklja pa dokazuje nasprotno. Mi lahko vsak čas dokazemo, da je državni in deželni poslanec Štrekelj sodeloval pri tem ostudnem napadu na č. g. dr. Pavlica. Izdalo ga je uredništvo „Soče“ samo. Da zapremo usta „Soči“, ki nam očit, da lažemo, povemo, da je urednik Kavčič v pismu do č. g. dr. Pavlice z dne 28. aprila 1907 priznal, da se je prišel državni poslanec Štrekelj pritoževati o č. gosp. dr. A. Pavlici, svojem bratrancu. Te pritožbe so si gospodje okolu „Soče“ zabilježili na papirček, ki ga je sodnija zaplenila kot corpus delicti. Urednik Kavčič priznava v omenjenem pismu, da je dotični napad v „Soči“ bil izvršen vsled te „informacije“ državnega poslanca Štrekelja. „Odtod notica“; tako zaključuje urednik

Kavčič svojo uredniško izpoved.

Iz tega je razvidno, da je pisala „Gorica“ golo resnico.

Ustanovitev izobraževalnega društva v Poljubinju. Dne 25. aprila popoldne so sklicali poljubinski fantje in možje shod, na katerem naj se pomenijo glede ustanovitve izobraževalnega društva. Ob istem času so sklicavali liberalni Tolminci drug shod glede liberalnega društva. A ker so liberalni Tolminci ostali sami, so prišli na ust. shod „K. s. izobraževalnega društva“. Bili so znani dr. Ferfolja, učitelja Kašica, Vertovec in nekaj pisarjev iz Tolmina. Blamirali so se že pri volitvi predsednika, ko jih je le 7 dvignilo roke proti vrlému posestniku Andreju Kovačiču. Novi izvoljeni predsednik je dal besedo uredniku Kremžarju, ki je pojasnil pomen in namen izobraževalnih društev za kmeta, posebno pa za mladino. Govorniku je hotel ugovarjati uč. Vertovec, ki je pa govoril take besede, da ga je predsednik moral opomniti: „Gospod učitelj, če ne veste nič bolj pametnega, lahko molčite“. Možje in fantje so se smejali učenosti svojega učitelja. Ker je Vertovec videl, da ne more ne naprej, ne nazaj, je umolknil, zlezal stola, zgrabil svoje stvari in z drugimi odhajal. Dr. Ferfolja pa je dvignil junaško desnico ter zaklical vsem, „ki protestujejo proti takemu ravnanju, naj se odstranijo in grede na naš shod“. In šii so — sami Tolminci ter dva ali trije Poljubinci imet svoj shod, na katerem je spustil Ferfolja svojo govoranco, ki jo je še komaj držal za mejami svojih zob. Gotovo sto zborovalcev pa je ostalo in poslušalo še govornika dr. Capudra in Kremžarja. Soglasno in z navdušenjem se je sklenilo ustanoviti „S. k. izobraževalno društvo“ v Poljubinju. Blizu 40 fantov je priglašeni k našemu društvu, liberalci pa imajo le enega ali dva fanta. Na liberalnem shodu je bila z liberalnimi Tolminci in z radovedneži skupaj le okrog 20 ljudi. Čast zavednim poljubinskim možem. Slava vrlim poljubinskim fantom!

Glasilo luterancev „Soča“ v svoji 50. številki v dveh noticah vabi na govor luteranskega pastora Chraska iz Ljubljane, ki bo govoril o začetniku luteranstva na Slovenskem, o Primožu Trubarju. V naslednji notici pa objubljuje, da bo zopet začela prinašati podlistke, kakor so bili podlistki „Evangelij v Vipavi“, ki jih je spisal „č. g. župnik Schmid“, luteranski pastor v Gorici. In naj še reče kdo, da „Soča“ ne dela za odpad od kat. vere. Res, na šempetersko cesto spada tisti kalin, ki je tako neumen, da še veruje, da „Soča“ ni proti veri. Kam pa spada „Naš glas“, ki ne nastopi proti „Sočinemu“ pisanju; ampak molči in s tem pritrjuje.

Oseba vest. Za ravnatelja na goriški centralni bogoslovnici je imenovan č. g. msgnr. Frančišek Castelliz, vodja deškega semenišča. S tem popravljamo zadnjo notico, ki smo jo prinesli po „L'Eco“ in ki se je izkazala za neresnično.

Vpliv prajzovskih mark. „Soča“ ne upa si reči, da ne stoji pod vplivom teh mark; ampak njen odgovor hoče biti zasmehljiv, ja je v resnici le smešen, ker se iz njega vidi grozna zadrega.

Nov krščansko-socialen delavski list. V Gorici se je ustanovil konsorcij, obstoječ iz samih delavcev, ki bo izdajal delavski tednik z imenom „Delavski Tovariš“. List bo zastopal izključno delavske koristi ter bo nekako naslednik „Delavskega Prijatelja“. Zato želimo, da bi novi list dobil veliko naročnikov zlasti ker je takega lista na Goriškem nujno potreba. „Delavski Tovariš“ začne izhajati, ako ne bo posebnih zaprek, že prvi petek meseca junija t. l. Naročnino, ki znaša za to leto 2 kroni, sprejema kakor tudi daje vsa tozadevna pojasnila L. Spacapan, strojnik v Gorici, ulica Vetturini 9.

Visoki gostje v Gorici. Danes zvečer ob 6. uri 40 minut dospe v Gorico po državni železnici, in sicer z Dunaja vojvoda Cumberlandski s svojo soprogo, s kneginjo hčerjo ter s svojim spremstvom. Nastane se v hotelu „Südbahn“. V soboto dne 2. maja se pripelje na svojem avtomobilu v Gorico nadvojvoda Franc Salvator in se nastani v hotelu „Südbahn“.

Jezikovni škandal! Pri okrajnem sodišču v Celovcu se je vršila 21. t. m. obravnava, pri kateri sta zastopala obe slovenska odvetnika. Zastopnika izjavita takoj v začetku obravnave, da se bodeta posluževala v svojem govoru le slovensčine, ker je tožba slovenska in ker je materin jezik obeh strank slovenski. Sodnik sklene nato, da se ima obravnavati nemško in da morata tudi zastopnika govoriti nemško. Ker izjavita obadva zastopnika, da bodeta vključno temu govorila samo slovensko, in tudi predloge samo slovensko stavila, razglasi sodnik sklep, s katerim naznanja, da odtegne obojema zastopnika besedo. Ob enem razglasi sklep, da se prestavi razprava na nedoločen poznejši dan, da povabi osebno oboje stranki k razpravi ter bo z njima sam brez zastopnikov razpravljal. Kaj takega še ni doživela Avstrija. Ko bi se zgodilo to na Češkem, bi nastala rabuka da bi se država tresla!

Nova naredba o zrelostnem izpitu. Naučni minister dr. Marchet je izdal novo naredbo glede zrelostnega izpita. Med drugim določa, da se mora kandidatu dovoliti pol ure, da si izbere temo, o kateri hoče pisati nalogo iz materinega jezika. Minister odreja tudi druge olajšave ter ukazuje, da se mu teme za pismeni izpit predložijo, da jih bo sam pregledal.

Na razstavo v Prago pripravljajo Trgovsko-obrtno društvo poseben vlak z Goriškega. Razstava se odpravi 15. majnika in bo trajala do oktobra t. l. Opozarjamo na to prireditev vse sloje, ki bi si radi ogledali ob tej ugodni priliki staroslavno zlato Prago, priporočamo pa vdeležbo posebno trgovcem in obrtnikom, za koje bo razstava kot trgovsko-obrtna in gospodarska posebne važnosti. Pripominjamo le, da bo razstava v takem razmerju, v kakoršnem še ni bilo razstave v Avstriji.

Vožnja tje in nazaj bi utegnili stati okoli 20 K, prenočišča in preživljenje bi preskrbel poseben izletni odsek po znižanih cenah, da bi stal ves 8 dnevni izlet okoli 100 kron. Program se sestavi z ozirom na zanimanje posameznih vdeležencev za razne skupine različno ter bi obsegal poučne posete posameznih razstavnih oddelkov, sprehode po znamenitih delih mesta, posete muzejev, tovarov itd. Vsak oddelek bi vodil primeren strokovnjak. Sploh se bo skrbelo, da se vdeležencem razdeli čas tako, da bodo imeli priliko brez napora in v preglednem redu videti vse zanimivosti razstave, mesta in sploh ves kulturni in gospodarski napredek češkega naroda.

Priglasje sprejema in daje podrobnejše informacije Trgovsko-obrtno društvo v ulici Sv. Ivana od 8—2 h pop.

Liberalno tolovajstvo v Rihenbergu. — Dobili smo: Na velikonočni pondeljek je bila večja družba mirnih in poštenih pivcev v krčmi pri Vidmarju na Preserjih. Nihče ni slutil, da nameravajo liberalci kak napad. Okoli 8. ure in pol zvečer pa je pridrvila številna družba liberalne druhali v krčmo in so hoteli udreti v gorenje prostore, kjer smo bili zbrani mirni pivci. V eni sobi nas je bilo skupaj 11 mož, tri žene in štirje otroci. Liberalni divjaki so hoteli s silovito silo udreti v našo sobo. Mi smo takoj zaprli vrata, ko smo zaslišali hrup in krik in smo z vso močjo tiščali vrata, zlasti ker so žene in otroci začeli kricati in se jokati. Napadalcem so začeli metati kamenje. Ea kamen je priletel v okno, razbil šipo in zadel Frančiško Mihelj št. 235 v laketi v roko. Slišal se je ropot tudi pri dolenjem oknu in pa glas Antona in Šimona Krševan,

ki sta pretila „da razbijemo vse kar je notri“. Bali smo se, da res vlomijo v sobo, ker so silovito potiskali v vrata in tolkli po njih z neko žaganco, da so vrata poškodevali. Tako smo bili zaprti v sobi do poldruge ure popoldne. Iz tega zapora so nas rešili še-le orožniki, ki se dospeli tja ob tej uri.

Ker je bila nevarnost silno velika in divjanje liberalnih divjakov-napadalcem strahovito, je šel namreč krčmarjev sin Jožef Vidmar po orožnike. A na poti so ga napadli trije napadalcem, ki so za njim pritekli in ga pahnili pod pot. Posrečilo se mu je vendar po stranski stezi priti slednjič do hiše upokojenega orožnika Colja, katerega je sklical, in ki ga je potem spremljal.

Ko so prišli orožniki, so takoj vzeli ves napad na zapisnik. Drugi dan so pa natančneje poizvedovali.

Napad je bil popolnoma dogovorjen in namenoma storjen, ker so bili napadalcem prej zbrani na Kresiji v krčmi Franceta Pečenka. Ko je pred nočjo prišel tje čuvaj Franc Krševan so mnogi kričali: „Alo bejžmo vsi k Vidmarju in tam razbijemo vse“. Anton Kerševan št. 267 je kričal na čuvaja: „sakramenski pes si prišel sam“, in mu je grozovito pretil, da naj se spravi precej proč, in tudi drugi so kričali tako.

Napadalec je bila cela truma, od katerih se sledeči znani: Janez Krševan, Simon Kerševan in Anton Kerševan št. 267, Anton Vidmar št. 220 Franc Ličen 222, Avguštin Ličen in Miha Ličen št. 225, Anton in Franc Jakše (Jakobei), Franc Žerjal št. 233, Franc Kerševan 242, Franc Birska št. 260. Vsi ti so s Preserjev. Od Mravljevih pa so znani sledeči: Ivan in Jožef Čebrov (Grževava), Peter Ličen (Polhov), Karl Kodrič (Martinkov) in Franc Farlan.

Povdarjamo, da mi nismo nobene izzivali in za napad niti pripravljani nismo bili, ker je prišel nenadoma in nepričakovano. Liberalni suroveži so nas in druge mirne ljudi le za to napadli, ker ne trobimo in ne bomo nikoli trobili v liberalni rog. Potem pa so bili ti liberalci še tako nesramni in predrzni, da so poslali „Soči“ poročilo, „da so klerikalni divjaki napadli mirne napredne može in fantje“. Tu se vidi vso lumparijo in lažljivost liberalcev in liberalne stranke. Hoteli so osramotiti nas in našo stranko, a osramotili so sami sebe in svojo liberalno bando. — Franc Ličen št. 222 je celo proti orožniku povdarjal, da mora Vrhovce napasti, če ne poprej, pa kadar bodo šli k maši.

Liberalci, kje so divjaki? — Tako se pri nas v vedno lepši luči kaže naprednjaška olika in svoboda. Žalostno je zadržati tudi nekateri pametni može, in tako pomagajo, da postajajo pri nas razmere vedno bolj neznoosne in divje in da naša občina izgublja pred svetom vedno bolj čast in dobro ime.

V Rihenbergu 26. aprila 1908.

Andrej Kerševan, Fran Kerševan, Franc Čebrov, Janez Sever, Fran Sever, Birska Jožef, Kodrič Alojzij, Janez Mihelj, Ivan Ušaj, Ludvik Ličen.

— **Sadovi agrarne liberalne stranke.** — Iz Bilj: Izmed biljenskih fantov-agrarcev, ki so na dan ožje volitve v splošni skupini napadli mirne fantje, može in starčke iz Orehovelj, je dobilo 6 fantov zapora od 8 dni do 3 tedne. Poleg tega so bili kaznovani tudi 3 orehovski fantje z zaporom do 14 dni, ki so pa uležili proti temu pritožbo, ker so nekrivi. Sliši se, da sodnija ni hotela zaslišati vseh prič, in teh je veliko, ki pričajo za nedolžnost Orehovcev.

Razsajanja, pijančevanja in grdega preklinjanja je po Biljah vedno več. Nad tem so se vsi poštene ljudje pritoževali zlasti velikonočni pondeljek in torek. —

Sliši se, da so v sredo napadli nekateri biljenski fantje neko deklico iz

renške fare, ko se je prepeljala iz Bilj čez Vipavo na drugi breg. Vpitje na pomoč se je slišalo čez vodo v Bilje. Brata deklice, 15 letnega dečka, so suroveži natepli, da se je zgrudil. Vpitje Biljencev, ki so slišali klic na pomoč, je menda nesramne napadalec prepodilo. Nekateri pravijo, da so deklico posilili, drugi pa, da so jo le hoteli, a [da*so jo pri tem telesno poškodevali. Fantje so baje čakali deklico ono — stran vođe. Napad preišče gotovo orožništvo natanko.

— **Zanimivo predavanje** s skiptikomom privedi v nedeljo zvečer v dvorani g. Vuge pri Sv. Luciji ondotno izobraževalno društvo „Soča“. Predmet: Potovanje po svetu. Lepih skiptičnih slik bo nad 100. Vstopnina za nečlane 20 vin, člani prosti.

— **Predavanje v Avčah.** „Kat. slov. izobraževalno društvo“ v Avčah je imelo v nedeljo dne 26. aprila popoldne predavanje o kapitalizmu. Predaval je g. dr. K. Capuder iz Gorice v veliko zadovoljnost navzočih.

— **„Lovsko in strelsko društvo za Goriško“** v Gorici je imelo svoj ustanovni občni zbor v nedeljo 26. t. m. ob 10. predp. v hotelu „Pri zlatem jellenu“. Predsednikom je bil izvoljen g. Fran Kocijančič. Odbor, ki se je uže konstituiral, obstoji iz gg.: Žnidaršič Franjo, c. kr. profesor podpredsednik; Albin Jerečič, tajnik; dr. Pikel, blagajnik; Savnig Franc, reditelj; Pečenka Josip, odbornik; Rozina Karol, odbornik. Namestniki so gg.: Levpušček Rudolf, Fonžari Mario, Čuk Elija. Preglednika gg.: dr. Dragotin Treo, Anton Jakončič. Udnina znaša na leto K 6 za ude v Gorici, K 8 za ude na deželi, ustanovniki plačajo enkrat za vselej K 50. Dosedaj je pristopilo društvu uže nad 50 udov. Kdor hoče pristopiti, naj se oglasi pri kakem odborniku ali naj se obrne pismeno na „Lovsko in strelsko društvo v Gorici“.

— **Pošto so hoteli okraštati** neznan tatovi v Rihenbergu v noči od petka v soboto. Hoteli so vdreti skozi stranišče in streho. Gospodična je slišala ropot, začela klicati na pomoč, nakar so tatovi brez sledu odnesli pete.

— **Delavstvu, ki se izseljuje v Nemčijo!** — Avstro-ogrsko pomožno društvo v Ahenu objavlja, da je „Nemška osrednja zveza poljedelskih delavcev“ pred nedavnim izdala potom časopisja nekaj poziv, čigar strupenost ost je občino obrnjena proti interesom onih rojakov, ki hodijo delat na Nemško. Kakor znano obstoja od 1. februarja t. l. odredba, da dobivajo vsi zunanji delavci takoj na meji od nemških oblastev delavske izkaznice na podlagi izkazil, ki so jih prinesli s seboj iz domovine. Ta izkaznica je poslej edino veljaven dokument v Nemčiji, vsa druga izkazila pa v istem trenutku izgube vso veljavnost. Opiraje se na to odredbo pozivlja osrednja zveza v svoji okrožnici, naj delodajalci vsakega delavca, ki prelomi pogodbo, brez odloga — če mogoče še tisti dan — ovadijo delavski centrali v Berlinu S. W. 11, Hafensplatz 4, ki bo vse potrebno ukrenila, da se dotični delavec izžene in da se mu enkrat za vselej onemogoči, četudi pod napačnim imenom, priti na Nemško. Pri takih ovadbah pa je treba natančno navesti ime in priimek, rojstne in domovinske podatke kakor tudi številko delavske izkaznice in kraj, kjer se mu je izdala. Če je rojstni kraj neznan, naj se navede, kdo je delavcu preskrbel in posređoval delo, ker se tudi na ta način lahko dožene njegovo domovinstvo. Če ima delodajalec morda kako tu- ali inozemsko izkaznico, se mora ovadbi priložiti. Ko se vse to po teh navodilih izvrši, bo naloga delavske centrale, da se delavcu, ki je prelomil pogodbo, res temeljito posveti. — Z ozirom na te odredbe in taka izvajanja je jasno, da ta organizacija skrbi samo za koristi delodajalcev in sicer na očitno škodo delavstva. Vsak delavec, ki hoče v Nemčijo, mora torej imeti vsa svoja izkazila v najlepšem redu, kajti

sicer mu prete sitnosti in morebiti celo izgon. —

— **Slovenski mornar v Atlantskem morju utonil.** O 1. 23. do 28. sušca t. l. se je mudila avstrijska eskadra v Tangerju ob maroškem obrežju v Afriki. Na ladji „Nadvojvoda Karol“ je bil vkrean med drugimi tudi vodnik in topničarski inštruktor Egidij Burger doma iz Imovice pri Brdu na Gorenjskem. — Dne 26. sušca ob 6. uri popoldan je Burger s še dvema tovarišema postavljajal na sprednjem delu ladje napravo za streljanje v tarčo. Delal je pripognjeno in pri tej priliki mu je padla kapa v morje, katero je hotel po najkrajši poti pobrati na morskoi površini. V to svrho se je spustil po debeli vrvi v morje, a ko je po vrvi pridrčal do morske površine, so valovi kapo odgnali že tako daleč proč od ladje, da je Burger ni mogel več doseči, nakar se je začel poprijemati po vrvi, da bi se povspel nazaj na ladjo, a došel je do lin ob straneh ladje, tu so ga moči v rokah zapustile, in ne črhniči besede, je papel nazaj v morje. Potem je še nekoliko časa plaval proti malim čolničkom, ki so bili privezani pri ladji, češ, tam se bom rešil, a žalibog le nekoliko metrov pred temi rešilnimi čolnički je Burger izgubil pod vodo in se ni več pokazal na površje. Poskusi, da bi ga rešili, so takoj pričeli, a zamanj! O Burgerju ni bilo več ne duha in sluha. Potapljači, ki so precej preiskali na mestu nesreče dno morja, niso našli mrljica. Je-li prišlo Burgerju slabo po padcu, ali ga je prijel krč ali celo požrl morski volk, to se bo težko kdaj dognalo. — Burger je vstopil kot gojenec s 14. letom v šolo za mornarske podčastnike, katero je izvrstno dovršil in je potem napredoval od stopinje do stopinje. Služboval je že deveto leto; udeležil se je vojske na Kitajskem, kjer se je hrabro bojeval proti boksarjem. Bil je eden najpridnejših podčastnikov, zaradi svojega mirnega in pametnega obnašanja e bil tudi pri moštva in podčastnikih zelo priijubljen. Bil je pa tudi blagega in plemenitega srca, podpiral je s svojo skromno plačo mater, ki ga bo zdaj zelo pogrešala.

— **Obsojen agent banke „Slavije“.** Pred tuk. okr. sodiščem je bil obsojen neki Aljančič, agent banke „Slavije“, ker je surovo ravnal z neko gospo P. ter jo celo poškodeval.

— **Mihanovičovo brodovje.** Kralj južno-amerikanskih brodolastnikov je Dalmatinec Nikola vitez Mihanovič. Nedavno mu je neka angleška družba ponudila za parobrode 500 milijonov mark, no, on je ponudbo odbil. Mihanovič ima sedaj vsega skupaj 267 ladij, od katerih je 39 parobrodov za potnike, 26 tovornih parobrodov, 59 rečnih ladij in 35 jadrnic. V gradnji se nahaja 10 novih parobrodov. Imena brodovja so večinoma španjska, je pa tudi takih, ki spominjajo na neše kraje, kakor na pr. Croatia, Dalmacia, Napred, Sebenico, Spalato, Dalmato, Carzola, Lagosta, Lesina, Ragusa, Mostar, Bosna, Adriatica, potem Czar, Cetinje itd. Mihanovič se je izselil, kadar je bila v Dalmaciji hrvatska zavest še slabo razvita, in je postal v tujini starec, no vendar je hvalevredno, da se z navedenimi imeni spominja svoje stare domačije. V tem obziru stoji Mihanovič jako visoko nad onimi čudnimi Hrvati okolo „Ungaro Croate“, ki pošiljajo v svet parnike samo z madjarskimi imeni.

— **V zadevi lurskega romanja** poroča pripravljavni odbor vsem onim, ki so se svojedobno priglasili ter nato veliki teden prejeli obvestilo o sprepjetju, da nemudoma pošljejo priglasnice in denar. Te dni se se imenik romarjev definitivno zaključil in se odbor ne bo oziral več na nobene prijave in na nikake premembe. Ob enem se tudi sporoča, da se odpeljejo vsi romarji v istem času. Vse potrebne listine z vsemi potrebnimi pojasnili dobi vsak saj teden dni pred odhodom.

Listnica uredništva: Dornbergr: Prihodnjič.

Zahvala.

Vsem, ki so nam povodom bolezni, smrti in pogreba naše nepozabne, iskreno ljubljene matere, oziroma sestre, stare matere, tašče, svakinje, gospe

Marije Tabaj

podali toliko število dokazov odkritega sočutja, izrekamo tem potom globoko ginjeni svojo najiskrenejšo in najtoplejšo zahvalo.

Posebno se še zahvaljujemo preč. gosp. kuratu Josipu Kosovel, ki je previdel preblago ranjko s sv. zakramenti za umirajoče, velerod. gosp. Antonu dr. Breclj za njegov trud za časa bolezni, velerod. gosp. Ernestu Širca, c. kr. učitelju in vrlemu pevovodji ter njegovemu slavnemu pevskemu za ganljivo petje v hiši žalosti in pri odprtem grobu.

Št. Andrež, dne 28. aprila 1908.

Žalujoci ostali.

Proda se posestvo v Brdih.

Več se izve pri gosp. Valentinu Vendraminu v Kojškem.

Cerkvena mizarska dela
v rimskem in gotičkem slogu
izdeluje
A. Černigoj-Gorica.

Loterijske številke.

25. aprila.

Trst	67	64	71	35	11
Linc	9	80	56	58	49

Izvrstno pecivo

prilagojeno spoštovanim meščanom in okoličanom pekovski mojster

JAKOB BRATUŠ

v Gorici Šolska ulica št. 6.
V zalogi ima in prodaja moko prve vrste Majdičevega mlina.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s poirdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Epilepsija.

Kdor trpi na epilepsiji, bolezen sv. Valentina in na drugih sličnih boleznih, ta naj se obrne na privilegirano lekarno „Schwaben-Apotheke, Frankfurt A. M. Tam vdobi tozadevno brošuro brezplačno.

Prva goriška tovarna umetnih ognjev

s strojnimi obratoma izdeluje: rakete, bengaliere luči, rimske sveče, kolesa i. t. d. i. t. d.

Kot posebnost izdeluje papirnate topiče. Zlasti priporoča jubilejne transparente v velikosti 120 cm x 200 cm s podobo cesarjevo; in 100 cm x 150 cm z monogramom.

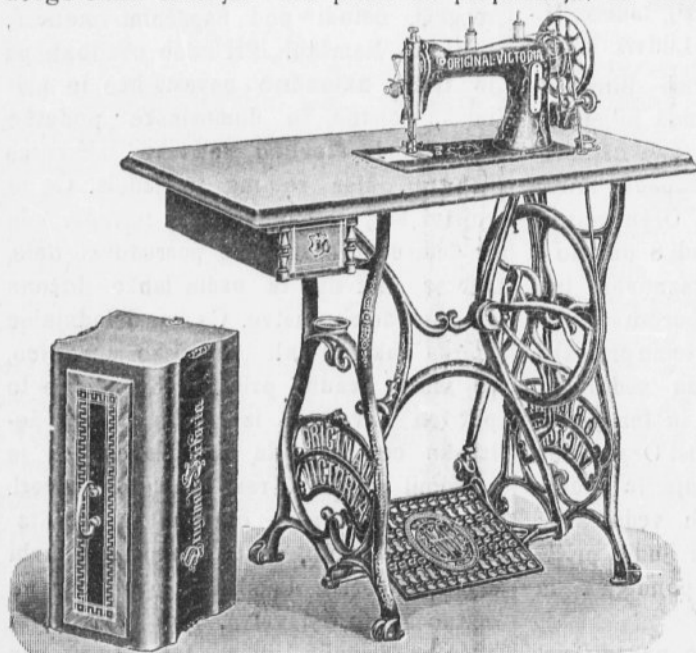
Ferd. Makuc

pooblaščen in priznan pyrotehnik Gorica, C. F. G. 34.

(Iz prijaznosti se sprejemajo naročila)

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovjšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, da ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 15-letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so nepreosljivi na domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnejši za umetno vezenje (rekamiranje). Trdka stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri trdku,

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici
Gospoka ulica št. 25
priporoča čistiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljiveče prve in druge vrste, namreč ob 1/3 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev.

Gorica, Stolna ulica hiš. št. 2.

Prodaja stroje tudi na tedenske ali mesečne obroke.

Stroji so iz prvih tovarnih najboljših kakovosti. Priporoča se slav. občinstvu.

Tovarna kisa odlikovana na obrtni razstavi v Gorici l. 1900

FRANC KRALJ

Gorica, Kapucinska ulica št. 9
priporoča cenj. gg. trgovcem raznovrstnega kisa. Cene zmerne, postrežba točna in požetna.

Pijanosti ni več.

Uzorec tega čudeznega izdelka „COZA“ se pošlje brezplačno.

More se dati v kavi, v mleku, v pivu, v vinu ali v jedilih ne da bi pivce to zapazil.

Prašek „COZA“ učinkuje čudovito, tako, da se pivcu pristudi alkohol in vse alkoholne in močne pijače. Ta prašek deluje tako mirno in gotovo, da mu ga smejo dati žena, sestra ali hči dotičnika, ne da bi on zapazil, kaj je resnično povzročilo njegovo zdravljenje.

Prašek „COZA“ je prinesel mir v tisočere družine, je rešil ogromno oseb srmo in ponižanja, da iz takih oseb je celo napravil čvrste, močne in vsakega dela močne ljudi. Ta prašek je že marsikatera mladeniča spravil nazaj na pravo pot sreče ter je podaljšal za mnogo let življenje mnogim osebam, — Zavod, ki poseduje ta čudodelni prašek, pošlje vsem onim, ki zahtevajo knjigo s 1500 zahvalami in en vzorec. Dopisuje se v nemškem jeziku.

Zajamčeno je, da je prašek popolnoma neskodljiv.

COZA ISTITUTE 62, Chancery Lane, London 257 (Anglija)
Na pisma je dejati znamko 25, na dopisnice za 10 stotink.

JOSIP BONANNI

naslednik T. Slabanja

srebrar in pozlatar v Gorici ulica Morelli 12
odlikovan z zlato svetinjo

se priporoča vsem čč. cerkvenim oskrbništvom za vsakovrstna izgotovila cerkvenega orožja. Plačuje se tudi na obroke. Konkurenca v cenah izključena. Cenike gratis franko na dom.

IVAN KRAVOS

na Korna št. 11. GORICA na Korna št. 11.
Sedlarska delavnica.

Zaloga različnih konjskih vpreg za lahko ali pa težko vožnjo; dalje ima v zalogi različne konjske potrebščine, potovalne potrebščine, kakor: kovčke, torbice, denarnice, listnice itd. itd. — Izvršuje in sprejema v popravilo različne koleseljne in kočije.

Popravila se izvršujejo točno. — CENE ZMERNE.